

gå med kommunerne og amterne, og jeg er enig i det, som andre har sagt om, at dem skal vi være lidt varsomme med at foregribe for voldsomt.

Hvis man kigger på aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om den økonomi, der gælder for 1998, er det jo nok en model og en type aftale, som vi vil se noget i retning af igen, og den er jo ganske forsigtig i sine vendinger med hensyn til, hvordan man udvikler den service, som vi alle ønsker.

Og når vi kigger på det oplæg, der her er fra SF, ligger det jo i forlængelse af det, vi i de senere dage har været med til at lave om udstødelse og boliger og andet, og jeg oplever det også som lidt af en kampagneregning.

Der skal ikke herske tvivl om, at CD ønsker et velfærdssamfund, der har en høj service, og et samfund, der er bedst muligt for børn, for syge og for ældre. Og jeg tror heller ikke, der er nogen tvivl om, at borgerne i Danmark har den samme opfattelse, for når man spørger dem på forskellig vis og for den sags skyld også ved valgene, viser det i høj grad, at de også ønsker et velfærdssamfund.

Derfor har CD ofte advaret imod, at man lover skattelettelser og deraf følgende offentlige besparelser i den situation, vi er i. Men jeg vil samtidig sige, at den omfattende decentralisering ofte gør debatten her i Folketinget en lille smule letkøbt, for det krav om ensartede standarder ude over landet, som vi efterhånden har fået skabt en debat om, og hvor vi er enige om, at der næsten ingen forskel må være nogen som helst steder, er lidt i strid med tanken om decentralisering. Og de, der fra Folketingets talerstol kræver og lover forbedringer, er ofte på ret behagelig afstand af ansvaret for at få pengene til at slå til.

Det er et udgangspunkt, som jeg synes vi skal melde til kommunerne at vi godt forstår. For CD er ikke i tvivl om, at kommunerne og amterne ønsker at opfylde alle de gode målsætninger, som regeringen og Folketinget udstikker.

Når vi taler om, at virksomhedernes dagligdag kan være svær i forhold til det offentlige, bøvlet – det er vel næsten et ord, CD har opfundet – tror jeg også, jeg kan sige, at kommunerne ofte oplever bøvlet i dagligdagen. For der er en tendens til en detaljeret detaljstyring af kommunerne, og der bliver brugt nogle kræfter på det, som ofte kunne bruges bedre. Men hvad jeg tror er værre, er, at de mennesker, som

kæmper for at få det her til at virke ude i kommunerne, i mange sammenhænge oplever den detaljerede styring som en mistillid.

Vi taler meget om en stram finanspolitik, og indgreb over for kommunerne og amterne taler vi også om. Og det er klart, at hovedparten af alle offentlige udgifter kanaliseres gennem kommunerne og amterne, og har man ikke styr på dét, har man ikke styr på landets økonomi, men der er mange ting, der er vigtige. Vi taler f.eks. om en bedre folkeskole, og når det gælder folkeskolen, er det afgørende, at vi er klar over, at det drejer sig om en investering i fremtiden, som vi altså ikke kan sidde overhørig.

Jeg vil også gerne sige, at for mange mindre og mellemstore kommuner er det et problem, de står over for, at 85 pct. af deres udgifter – af det, de overhovedet har til rådighed – går til de sociale områder, og at 85 pct. igen af de udgifter faktisk bruges på ældre og på børn. Der er altså ikke så meget at flytte med af det, som nogle taler om at flytte.

Men det er klart, at når vi går til de forhandlinger, vil vi gerne sige til finansministeren, at de psykisk syge, som vi meget tit har talt om, skal der fokuseres på. For vi hørte forleden dag om børn på afdelinger for voksne psykisk syge, hvoraf nogle var fastspændte, og om andet, der stadig væk finder sted, og vi mener altså, at der må sættes fokus på, for der er ikke plads til det hele.

Og når det gælder sygehusene, vil vi gerne sige, at ventelisterne har vi lovet skal ned, og dér er det, vi siger, at et begreb, som vi vil kalde Sygehus Danmark, er vigtigt, for vi hører jævnligt alarmerende meddelelser fra læger, sygeplejersker, forskere og patienter. Altså et Sygehus Danmark under landspolitisk kontrol og ansvar og et sundhedsvæsen, der ikke bliver kastet rundt, og hvor der ikke er kassetænkning, for fire ministerier har i dag interesse i sygehusenes styring og planlægning og forskning, og 14 amter forsøger at få sygehusvæsenet til at fungere, og det tror vi ikke kan blive reelt. Så vi vil i hvert fald sige, at når det gælder sygehusområdet, må det være på tide, at Folketinget tager ansvaret og ikke fralægger sig det i decentraliseringens navn.

Anders Samuelsen (RV):

I Det Radikale Venstre skal vi også sige tak for forespørgslen, men på den anden side må vi også konkludere, at vi i lighed med Socialdemokratiet, Venstre og De Konservative vælger